ସଂ ଗଚ୍ଛଧ୍ୱଂ ସଂ ବଦଧ୍ୱଂ ସଂ ବୋ ମନାଂସି ଜାନତାମ୍ ।
ଦେବା ଭାଗଂ ଯଥା ପୂର୍ବେ ସଂଜାନାନା ଉପାସତେ ।।
ସମାନୋ ମନ୍ତ୍ରଃ ସମିତିଃ ସମାନୀ ସମାନମ୍ ମନଃ ସହ ଚିତ୍ତମେଷାମ୍।
ସମାନଂ ମନ୍ତ୍ରମଭି ମନ୍ତ୍ରୟେ ବଃ ସମାନେନ ବୋ ହବିଷା ଜୁହୋମି ।।
ସମାନୀ ବ ଆକୂତିଃ ସମାନା ହୃଦୟାନି ବଃ ।
ସମାନମସ୍ତୁ ବୋ ମନୋ ଯଥା ବଃ ସୁସହାସତି ...

ଋଗ୍ ବେଦ ୧୦/୧୯୧-୨-୪

ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷକ

ସମ୍ପାଦକୀୟ

ଭୁବନେଶ୍ୱର, ୨୦୨୪, ଅପ୍ରେଲ ୧୯

ଜାତିସଂଘ ରିପୋର୍ଟ- ଭାରତର ଜନସଂଖ୍ୟା ୧୪୪କୋଟି

ହିମାଂଶୁ ଶେଖର ଆଚାର୍ଯ୍ୟ

ଭାରତର ଜନସଂଖ୍ୟା ୧୪୪କୋଟି ପାର ହୋଇ ୧୪୪.୧୭କୋଟିରେ ପହଞ୍ଚିଛି। ୭୭ ବର୍ଷରେ ଦୁଇଗୁଣା ହୋଇଛି ଜନସଂଖ୍ୟା । ଜାତିସଙ୍ଘ ଜନସଂଖ୍ୟା ପାଣ୍ଠି ପକ୍ଷରୁ ସଦ୍ୟ ପ୍ରକାଶିତ ରିପୋର୍ଟରୁ ଏହା ଜଣା ପଡିଛି । ୨୦୧୧ ଜନଗଣନା ବେଳେ ଭାରତର ଜନସଂଖ୍ୟା ୧୨୧କୋଟି ରେକର୍ଡ କରାଯାଇଥିଲା । ରିପୋର୍ଟରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ ଭାରତରେ ୦-୧୪ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୟସର ଜନସଂଖ୍ୟା ୩୫କୋଟି ହୋଇଛି , ଯାହାକି ମୋଟ ଜନସଂଖ୍ୟାର ୨୪ପ୍ରତିଶତ। ସେହିଭଳି ୧୦ରୁ୧୯ ଆୟୁବର୍ଗର ଜନସଂଖ୍ୟା ୧୭ ପ୍ରତିଶତ । ମୋଟ ଜନସଂଖ୍ୟାରେ ୧୦ରୁ ୨୪ ଆୟୁବର୍ଗଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ୨୬ ପ୍ରତିଶତ । ୧୫ରୁ ୬୪ ଆୟୁବର୍ଗଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ମୋଟ ଜନସଂଖ୍ୟାର ୬୮ ପ୍ରତିଶତ । ସେହିଭଳି ୬୫ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ବୟସର ଜନସଂଖ୍ୟା ମୋଟ ଜନସଂଖ୍ୟାର ୭ ପ୍ରତିଶତ । ଦେଶର ପୁରୁଷଙ୍କର ହାରାହାରି ପରମାୟୁ ୭୧ ବର୍ଷ ହୋଇଥିବାବେଳେ ମହିଳାଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହା ୭୪ ବର୍ଷ ରହିଛି । ଚଳିତବର୍ଷ ଆରମ୍ଭରେ ଭାରତ ବିଶ୍ୱର ସର୍ବାଧିକ ଜନବହୁଳ ଦେଶ ହୋଇଥିବା ବେଳେ ଏବେ ଭାରତ ସେହି ଧାରା ବଜାୟ ରଖିଥିବା ଜାତିସଙ୍ଘ ରିପୋର୍ଟରୁ ଜଣାପଡିଛି । ଚୀନରେ ଏକ ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମନୀତି ଯୋଗୁଁ ଏହା ଜନସଂଖ୍ୟାରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ଥାନକୁ ଖସିଛି ।

କୌଣସି ଦେଶର ଜନସଂଖ୍ୟା ସେ ଦେଶର ପରିସମ୍ପତ୍ତି । କାରଣ ଏହା ଅର୍ଥବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଶ୍ରମଶକ୍ତି ଯୋଗାଇଥାଏ। କିନ୍ତୁ ଜନସଂଖ୍ୟାର ଅଭିବୃଦ୍ଧି ଅଧିକ ହେଲେ ତାହା ପରିସମ୍ପତ୍ତି ହେବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଦେଶ ପାଇଁ ବୋଝ ହୋଇଥାଏ। ଏଠାରେ ସୂଚନାଯୋଗ୍ୟ ଯେ, ଆମ ଦେଶର ଜନସଂଖ୍ୟା ୨୦୧୧ ମସିହାରେ ୧୨୧କୋଟି ଥିବାବେଳେ ନିକଟରେ ୧୪୨.୮୫ କୋଟିରେ ହୋଇଥିବା ବେଳେ ଚୀନର ଜନସଂଖ୍ୟା ୧୪୨.୫୭ କୋଟିରେ ଥିଲା । ଅପରପକ୍ଷରେ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀର ଭୂଭାଗର ମାତ୍ର ୨.୪ ପ୍ରତିଶତ ଭାରତରେ ଥିବା ସ୍ଥଳେ, ପ୍ରାୟ ୧୭.୫ ପ୍ରତିଶତ ଜନସଂଖ୍ୟା ଏଠାରେ ବସତି ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି । ଭାରତରେ ସର୍ବାଧିକ ଜନବହୁଳ ରାଜ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ମୁମ୍ବାଇ, ଦିଲ୍ଲୀ, ବେଙ୍ଗାଲୁର, ହାଇଦରାବାଦ, କଲ୍‌କାତାର ଜନସଂଖ୍ୟା ଯଥାକ୍ରମେ ପ୍ରାୟ ୧ କୋଟି ୨୪ ଲକ୍ଷ, ୧କୋଟି ୧୦ ଲକ୍ଷ,୮୪ଲକ୍ଷ, ୬୮ଲକ୍ଷ, ୫୮ଲକ୍ଷ ରହିଛି। ସେହିପରି ଭାରତର ସର୍ବାଧିକ ଜନବହୁଳ ରାଜ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍ତରପ୍ରଦେଶ ,ମହାରାଷ୍ଟ୍ର, ବିହାର, ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ, ଓ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶର ଜନସଂଖ୍ୟା ଯଥାକ୍ରମେ ୧୯ କୋଟି ୯୫ ଲକ୍ଷ, ୧୧କୋଟି ୨୩ ଲକ୍ଷ, ୧୦କୋଟି ୩୮ ଲକ୍ଷ, ୯କୋଟି ୧୩ ଲକ୍ଷ ଓ ୭କୋଟି ୨୫ ଲକ୍ଷ ରହିଛି । ଏଥିସହିତ ସର୍ବନିମ୍ନ ଜନସଂଖ୍ୟ ବିଶିଷ୍ଟ ରାଜ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ସିକିମ୍ ମିଜୋରାମ, ଅରୁଣାଚଳ ପ୍ରଦେଶ,ଗୋଆ, ନାଗାଲ୍ୟାଣ୍ଡର ଜନସଂଖ୍ୟା ଯଥାକ୍ରମେ ୬ ଲକ୍ଷ ୭ ହଜାର, ୧୦ ଲକ୍ଷ ୯୧ ହଜା, ୧୩ ଲକ୍ଷ ୮୨ ହଜା, ୧୪ ଲକ୍ଷ ୫୭ ହଜାର ଓ ୧୯ ଲକ୍ଷ ୮୦ହଜାର ରହିଛି । ସେହିପରି ଆମ ରାଜ୍ୟ ଓଡ଼ିଶା କଥା ଚିନ୍ତାକଲେ ସଂପ୍ରତି ଆମ ରାଜ୍ୟର ଜନସଂଖ୍ୟା ପ୍ରାୟ ୪.୭୦ କୋଟି ।ଏଥିରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଅନୁମେୟ ଯେ, ଜନସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱ ବିଶେଷ କରି ଆମ ଦେଶ ପାଇଁ ଚିନ୍ତାର କାରଣ ହୋଇଛି। ଯାହାକୁ ଅର୍ଥଶାସ୍ତ୍ରୀ ମାନେ ଜନ ବିସ୍ଫୋରଣର ଆଖ୍ୟା ଦେଇଛନ୍ତି ।ଆମ ଦେଶର ଜନ ସଂଖ୍ୟାର ଅଭିବୃଦ୍ଧିକୁ ଦେଖିଲେ ୧୯୨୧ ମସିହା ପରଠାରୁ ଜନ ସଂଖ୍ୟାର ଆକାର ବଢିବାରେ ଲାଗିଛି। ଏହି ଜନସଂଖ୍ୟା ବିସ୍ଫୋରଣ ଭାରତର ଅର୍ଥ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ବିରାଟ ଆହ୍ୱାନ, ଯାହାର ପ୍ରତିହତ ନିମନ୍ତେ ଆମକୁ ଏହା ସମ୍ପର୍କରେ ବିଶଦ୍ ଆଲୋଚନା ଏଠାରେ ପ୍ରଣିଧାନଯୋଗ୍ୟ । ଆକାର ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଏହା ବିଶାଳ, ଅଭିବୃଦ୍ଧି ମଧ୍ୟ ଅତି ଉଚ୍ଚସ୍ତରର, ଏଣେ ଜନସଂଖ୍ୟାର ଗୁଣାତ୍ମକ ମାନ ମଧ୍ୟ ନିମ୍ନ ଧରଣର । ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ଜନ ବିସ୍ଫୋରଣ ଆର୍ଥିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ କି ପ୍ରଭାବ ପକାଇଛି, ତାହାର ବିଶ୍ଳେଷଣ ଏକାନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ । ଜନ ବିସ୍ଫୋରଣ ଦେଶରେ ମୁଣ୍ଡପିଛା ଆୟର ଅଭିବୃଦ୍ଧି ହାରକୁ ସ୍ୱଳ୍ପ କରେ। ୧୯୫୦-୧୯୫୧ ରୁ ୧୯୯୦-୧୯୯୧ ମଧ୍ୟରେ ଜାତୀୟ ଆୟର ବାର୍ଷିକ ହାରାହାରି ଅଭିବୃଦ୍ଧି ହାର ୪.୨୧ ପ୍ରତିଶତ ହୋଇଥିଲେ ହେଁ ମୁଣ୍ଡପିଛା ଆୟର ଅଭିବୃଦ୍ଧି ହାର ମାତ୍ର ୨.୧୪ ପ୍ରତିଶତ ହୋଇଥିଲା। ଦ୍ରୁତ ଜନସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି ଦେଶରେ ଖାଦ୍ୟଦ୍ରବ୍ୟ ପାଇଁ ଅଧିକ ଚାହିଦା ସୃଷ୍ଟି କରେ । ପଞ୍ଚବାର୍ଷିକ ଯୋଜନାକାଳ ମଧ୍ୟରେ ଦେଶର ମୋଟ ଖାଦ୍ୟଦ୍ରବ୍ୟ ଉତ୍ପାଦନ ପରିମାଣ ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ଭାବେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ଦେଶ ଆତ୍ମନିର୍ଭରଶୀଳ ହେବାର ସଫଳତା ହାସଲ କରିଛି । ଏ ସବୁ ସତ୍ତ୍ୱେ ଦେଶରେ ଏବେ ମଧ୍ୟ ୨୭ ଭାଗ ଲୋକ ଦାରିଦ୍ର୍ୟର ସୀମାରେଖା ତଳେ ରହି ଦୁଇବେଳା ଦୁଇମୁଠା ଖାଇବାକୁ ପାଆନ୍ତି ନାହିଁ। ଅନେକ ଶିଶୁ ପୁଷ୍ଟିହୀନତା ଓ ଖାଦ୍ୟାଭାବ ଜନିତ ରୋଗବ୍ୟାଧିର ଶିକାର ହୋଇ ମୃତ୍ୟୁମୁଖରେ ପଡୁଛନ୍ତି। କ୍ରମବର୍ଦ୍ଧିଷ୍ଣୁ ଜନସଂଖ୍ୟାର ବୃଦ୍ଧିହାର ଦେଶର ସୀମିତ ଭୂମି ଉପରେ ଅଧିକ ଚାପ ସୃଷ୍ଟି ମଧ୍ୟ କରିଥାଏ । ଏଠାରେ ଉଲ୍ଲେଖଯୋଗ୍ୟ ଯେ, ଭାରତରେ ୧୯୫୧ ରୁ ୨୦୧୧ ମଧ୍ୟରେ ଜଣପିଛା ଚାଷଜମି ୦.୯ ହେକ୍ଟରରୁ ୦.୩ ହେକ୍ଟରକୁ ହ୍ରାସ ପାଇଛି। ଜନସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି ଦ୍ୱାରା ଦେଶରେ ବେକାରୀ ଓ ଅବିନିୟୋଗର ସମସ୍ୟା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି । ଯୋଜନା ଆୟୋଗ ହିସାବରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ, ୨୦୦୧ ମସିହା ସୁଦ୍ଧା ଦେଶରେ ବେକାରୀ ସଂଖ୍ୟା ୧୦୬ ନିୟୁତ ଥିଲା।

ଜନସଂଖ୍ୟାର ଆକାର ବର୍ଷକୁ ବର୍ଷ ବିଶାଳ ହେବାଦ୍ୱାରା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା, ଚିକିତ୍ସା ତଥା ବାସଗୃହର ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ସବିଧା ସୁଯୋଗ ଦିଆଯାଇପାରୁ ନାହିଁ। ଏସବୁ ମାନବ ସମ୍ବଳ ବିକାଶ ନିମିତ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ। ଦେଶର ପ୍ରାୟ ୧୨ ପ୍ରତିଶତ ଲୋକଙ୍କର ବାସଗୃହ ନାହିଁ। ସାକ୍ଷରତା ହାର ୫୨.୧ ରୁ ୭୪.୦ ପ୍ରତିଶତକୁ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଥିଲେ ମଧ (୧୯୯୧ - ୨୦୧୧), ଦେଶର ୨୪ ପ୍ରତିଶତରୁ ଅଧିକ ଲୋକ ନିରକ୍ଷର। ଚିକିତ୍ସାର ସୁବିଧା ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ନାହିଁ । ଏସବୁ ଦ୍ରୁତ ଜନସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧିର କୁପରିଣାମ । ଜନ ବିସ୍ଫୋରଣ ପରିବେଶ ଓ ପର୍ଯ୍ୟାବରଣ ଉପରେ ପ୍ରତିକୂଳ ପ୍ରଭାବ ପକାଇଥାଏ । ଜନସଂଖ୍ୟା ଦ୍ରୁତ ବେଗରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଉଥିବା ହେତୁ ନିଯୁକ୍ତି ଓ ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷା ଆଶାରେ ବହୁ ଲୋକ ଛୋଟ ଓ ବଡ ସହର ଆଡକୁ ଧାବମାନ ହେଉଛନ୍ତି । ସହରରେ ଛୋଟ ଛୋଟ ବସ୍ତି ଅନିୟନ୍ତ୍ରିତ ଭାବେ ଗଢିଉଠୁଛି। ସହରର ଜଳ, ରାସ୍ତା, ପରିବହନ, ଶିକ୍ଷା ଓ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଉପରେ ଚାପ ପଡୁଛି । ପରିବେଶ ଦୂଷିତ ହେଉଛି। ଜନସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି ଦ୍ୱାରା ପର୍ଯ୍ୟାବରଣ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦୂଷିତ ହେବାରେ ଲାଗିଛି। ମଣିଷ ତଥା ପ୍ରକୃତି ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ସମତୁଲ୍ୟତା ରକ୍ଷା କରାଯାଇ ପାରୁନାହିଁ । ଫଳରେ ତାପମାତ୍ରାରେ ବୃଦ୍ଧି, ବାତ୍ୟା, ବନ୍ୟା, ମରୁଡ଼ି ଇତ୍ୟାଦି ପ୍ରାକୃତିକ ଦୁର୍ବିପାକ ଦେଖାଦେଉଛି ।

ଜନସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି ଆମ ଦେଶର ପ୍ରଗତିର ପ୍ରଧାନ ଅନ୍ତରାୟ। ପରିବାର ନିୟୋଜନ, ନିରାପଦ ମାତୃତ୍ୱ , ଲିଙ୍ଗଗତ ସମାନତା ଓ ଜନ ସଶକ୍ତିକରଣ ଜରିଆରେ ଜନ ସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧିକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିପାରିଲେ ଏହାର ସୁଫଳ ମିଳିପାରିବ। ଏଦିଗରେ ସାମୁହିକ ଉଦ୍ୟମ ଲୋଡା। ଏକଥାକୁ ସମସ୍ତେ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରିବା ଉଚିତ୍।

ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ
ଅଧ୍ୟାପକ,
ତିର୍ତ୍ତୋଲ, ଜଗତସିଂହପୁର
ମୋ - ୯୯୩୭୧୫୧୦୫୨

ସୁରକ୍ଷିତ ଗଣତନ୍ତ୍ର : ପରିବର୍ତ୍ତନ ଜନାଦେଶ

ଗୋପୀନାଥ ଦାଶ

ଜାତିର ଜନକ ମହାତ୍ମାଗାନ୍ଧି ଏକଦା କହିଥିଲେ – "ଗଣତନ୍ତ୍ରକୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖିବାକୁ ହେଲେ ଗଣତନ୍ତ୍ରକୁ ସ୍ୱାଧୀନତା, ସ୍ୱାଭିମାନ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଭିତରର ଗଭୀରତାକୁ ଅନୁଭବ କରିବାକୁ ହେବ।" ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଲୋକମତ ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ଓ ଏହାର ଗୁରୁତ୍ୱ ସବୁଠୁ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ। ନିଜକୁ ଜୋରଜବରଦସ୍ତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ଲଦିଦେଲେ ଏହାକୁ ବହୁତ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେହି ଗ୍ରହଣ କରିପାରିବେ ନାହିଁ। ଓଡ଼ିଶାରେ ଚଳିତ ଥର ଜନମତ ବଦଳିବାକୁ ଯାଉଛି। ଦୀର୍ଘ ୨୫ ବର୍ଷ ଧରି ଶାସନ କ୍ଷମତାରେ ଥିବା ବିଜେଡ଼ି ଆଜି ଯେଉଁଭଳି ସତ୍ତା ବିରୋଧୀ ଜନମତକୁ ସାମ୍ନା କରୁଛି ଏହା ପୂର୍ବରୁ କେବେ ଦେଖାଦେଇନଥିଲା। ବିଜୁ ଜନତା ଦଳ ବା ସେହିଭଳି ଯେକୌଣସି ଆଞ୍ଚଳିକ ଦଳର ଉତ୍ପତ୍ତି ଅତ୍ୟଧିକ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ନିୟନ୍ତ୍ରଣର ବିରୋଧରେ ପ୍ରତିବାଦ ହୋଇଥାଏ। ଦଳର ଏହି ତଥାକଥିତ ହାଇକମାଣ୍ଡ ବା ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନେତୃତ୍ୱ ସବୁବେଳେ ଦଳକୁ ଓ ଦଳୀୟ ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ନିଜ ଲଗାମରେ ରଖିବାକୁ ଚାହିଁଥାନ୍ତି। ବାସ୍ତବ କଥା ହେଉଛି ଆଞ୍ଚଳିକଗୁଡ଼ିକ ସ୍ଥାନୀୟ ସ୍ତରରେ ଲୋକ ସ୍ୱାର୍ଥକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇ ନେତୃତ୍ୱର ବିକେନ୍ଦ୍ରୀକରଣ କରିଥାନ୍ତି। ଯାହାଦ୍ୱାରା ଏକ ଆଞ୍ଚଳିକ ଆବଶ୍ୟକତା ଏହି ବିକେନ୍ଦ୍ରିତ ନେତୃତ୍ୱ ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରତିଫଳିତ ହୋଇ ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ କରାଯାଇଥାଏ। ଲୋକମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ଥାଏ ଯେ ଲୋକପ୍ରତିନିଧି ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଏସବୁ ସମ୍ଭବ ହୋଇଥାଏ। ଓଡ଼ିଶାରେ ବିଜୁବାବୁଙ୍କୁ ଜଣେ କିମ୍ବଦନ୍ତୀ ରାଷ୍ଟ୍ରନେତା, ଜନନେତା ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଏ। କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ଅଧୁରା ସ୍ୱପ୍ନକୁ ପୂରଣ କରିବାପାଇଁ ତିଆରି ହୋଇଥିବା ବିଜେଡ଼ିକୁ ସ୍ୱପ୍ନ ପୂରଣ ପାଇଁ ୨୫ ବର୍ଷ ଲାଗିଗଲା। ଭାରତରେ ବିଭିନ୍ନ ଆଞ୍ଚଳିକ ଦଳ ସେତେଟା ମଜବୁତ ହୋଇପାରିନାହିଁ। କାରଣ ଲୋକମାନେ ଶାସନରେ ଏକ ସଙ୍ଗଠିତ ସଶକ୍ତ ଓ ଲୋକପ୍ରିୟ ଜାତୀୟ ଦଳକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥାନ୍ତି। ଏହି କ୍ରମରେ ଦେଖିଲେ ଓଡ଼ିଶାରେ ବିଜେଡ଼ି କିନ୍ତୁ ଏକ ଅଦ୍ଭୁତ ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ସାମ୍ନା କରୁଛି। ବିଜୁବାବୁଙ୍କ ଦାୟାଦ ହିସାବରେ ନବୀନ ବାବୁ ହିଁ ବିଜେଡ଼ିର ସବୁକିଛି। କିନ୍ତୁ ଓଡ଼ିଶାବାସୀ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ବିଜୁବାବୁ କେବଳ ନବୀନବାବୁ ନୁହଁ ରାଜନୀତିକୁ ତାଙ୍କ ପରିବାରରୁ କାହାକୁ ଆଣିବାକୁ ଚାହୁଁନଥିଲେ। ତେବେ ୨୫ ବର୍ଷ ଭିତରେ ନବୀନ ବାବୁ ତାଙ୍କ ପରବର୍ତ୍ତୀ ମୁରବୀ ଭାବେ ଦଳରେ କିମ୍ବା ଦଳ ବାହାରୁ କାହାକୁ ବି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ। ତେବେ ଏକ ବିଚିତ୍ର ମାନସିକ ଘଟଣାକ୍ରମରେ ଜଣେ ଅଣଓଡ଼ିଆ ଅଫିସର ଆଜି ରାଜ୍ୟ, ଦଳ ଓ ପ୍ରଶାସନକୁ ଚଳାଉଛନ୍ତି। ପ୍ରାୟ ୩୦ ବର୍ଷ ହେଲା ଦଳରେ ଯେ କି ଆଉ ନେତା ନାହାନ୍ତି ଏହା ବେଶ୍ ଜଳଜଳ। ରାଜନୀତିରେ ଶାସକ ଦଳ ପ୍ରାୟତଃ ସବୁବେଳେ ଭଲ ସ୍ଥିତି ଓ ସୁବିଧାରେ ଥାଆନ୍ତି। ଅଥଚ ଏ ଯାବତ ଦଳ ପ୍ରାର୍ଥୀ ସ୍ଥିର କରିପାରୁନି। ଅନ୍ୟ ଦଳରୁ ଆସିଥିବା ଆମଦାନି ନେତାମାନଙ୍କୁ ରାତାରାତି ଟିକେଟ ଦିଆଯାଉଛି। ଅଥଚ ବର୍ଷ ବର୍ଷ ଧରି ପାଟି ଫିଟାଉନଥିବା ଅଥଚ ନିଜ ଅଞ୍ଚଳରେ ଦଳ ପାଇଁ ଜି ଜାନ୍ ଲଗାଇ ଦେଇଥିବା ପୁରୁଣା କର୍ମୀମାନଙ୍କୁ ଆଉ ପଚାରୁନାହାନ୍ତି। ଯାହାଫଳରେ ଦଳରେ ଏକ ବିରାଟ ବିଦ୍ରୋହ ମଧ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି ହେଲାଣି। ଓଡ଼ିଶାରେ ବିଜେଡ଼ି ଦଳ ଯାଜପୁରକୁ ତାର ଏକ ଗଡ଼ ଭାବେ ବାହାରକୁ ଚିତ୍ରିତ କରୁଥାଏ। ତେବେ ଏହି ନିର୍ବାଚନ ମଣ୍ଡଳୀର ଅନେକ ଗୁରୁତ୍ୱ ରଖୁଥିବା ବଡ଼ଚଣା ନିର୍ବାଚନ ମଣ୍ଡଳୀ କଥା ଏଠାରେ ଉଦାହରଣ ଭାବେ ରଖୁଛୁ। ବିଜେପି ଯଥେଷ୍ଟ ପୂର୍ବରୁ ତାର ପୁରୁଣା ପ୍ରାର୍ଥୀ ଅନୁଭବୀ, ଦକ୍ଷ, ନିଷ୍କଳଙ୍କ ଓ ଯୁବ ଚେହେରା ଅମର ନାୟକଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥୀ କରିସାରିଛି। କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ବିଜେଡ଼ି ପକ୍ଷରୁ ପ୍ରାର୍ଥୀ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ହୋଇପାରୁ ନାହିଁ। ବର୍ତ୍ତମାନର ବିଧାୟକ ପ୍ରାର୍ଥୀ ହେବେ କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ପୁଅଙ୍କ ପାଇଁ ଟିକେଟ ନେବେ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କେହି ପାଇବେ ଏପରିକି କିଛି ସମୟ ତଳୁ କଂଗ୍ରେସରୁ ଡେଇଁଥିବା ଜଣେ ବଡ଼ ନେତାଙ୍କ ପୁଅ ଟିକେଟ ପାଇବେ କି ଅନ୍ୟ କିଏ ପାଇବେ ତାହା ଏଯାବତ୍ ସମାଧାନ ହୋଇପାରୁ ନାହିଁ। ରାଜ୍ୟ ସାରା ଅନେକ ନିର୍ବାଚନ ମଣ୍ଡଳୀର ପରିସ୍ଥିତି ଏହିପରି ରୋଚକ ମୋଡ଼ରେ ପହଞ୍ଚିଛି। ଏ କ୍ଷେତ୍ରରେ କିନ୍ତୁ ବିଜେପି ବେଶ୍ ଆଗୁଆ। ରାଜନୈତିକ ସମୀକ୍ଷକଙ୍କ କହିବା ଅନୁଯାୟୀ ବିଜେଡ଼ିର ଦଳର ମୁଖିଆ କେବଳ ମୁଖିଆ ହୋଇ ରହିଯାଇଛନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ଅଣଓଡ଼ିଆ ଛାୟାମୁଖିଆଙ୍କ ଦର୍ଶନ କାହାଙ୍କୁ ସହଜେ ମିଳେନାହିଁ। ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କଠାରୁ ଦୂରେଇ ରହିବା ସହ ଦଳର ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ୍ କରିପାରୁ ନାହାଁନ୍ତି। କି ବିଚିତ୍ର ପରିସ୍ଥିତି ଟିକିଏ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରନ୍ତୁ। ଦଳ ଛାଡୁଥିବା ଲୋକମାନେ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଦଳରେ ଗଣତନ୍ତ୍ର ବୋଲି କିଛି ନାହିଁ। ଏହାହିଁ ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ କଥା। ସେମାନଙ୍କ କହିବା ଅନୁଯାୟୀ ଦଳ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ କୋଟେରୀ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ। ଭାରତୀୟ ଗଣତନ୍ତ୍ରରେ ଏବଂ ସମ୍ବିଧାନର ବିଧିବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଛାୟା ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ବା କା' ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ବ୍ୟବସ୍ଥା ନାହିଁ। ତେଣୁ ଓଡ଼ିଶାରେ ଶାସନ ବ୍ୟବସ୍ଥା କିପରି ଯେ ଚାଲିଛି ଏହା ଭାତହାଣ୍ଡିରୁ ଗୋଟିଏ ପରି। ଏହା ପୂର୍ବରୁ ଓଡ଼ିଶାରେ ଏକ ଅଭୁତପୂର୍ବ ଘଟଣା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା। ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ସଚିବ ରାଜ୍ୟ ତମାମ ହେଲିକେପଟରେ ଗ୍ରସ୍ତକରି ପ୍ରତିଟି ଜିଲ୍ଲାରେ ପହଞ୍ଚି ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ସମସ୍ୟାର ନିବେଦନ ଓ ଆବେଦନ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିଲେ। ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ତରଫରୁ କୌଣସି ସଚିବ ଭାରତର କୌଣସି ରାଜ୍ୟରେ ଏପରି ଦାୟିତ୍ୱ ନିର୍ବାହ କରିନାହାନ୍ତି। କୁହାଗଲା ଯେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପହଞ୍ଚି ସେମାନଙ୍କ ସୁବିଧା ଅସୁବିଧା ବୁଝିଥିଲା। ତାହାହେଲେ ଏଠି ସ୍ୱାଭାବିକ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିବ ଶାସନ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ସ୍ଥାନୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ସୁବିଧା ଅସୁବିଧା ବୁଝିବା କ'ଣ ପୂର୍ବରୁ ସମ୍ଭବ ହେଉନଥିଲା କି ? ପ୍ରଥମେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ସଚିବ ଥାଇ ଦଳୀୟ କଥାରେ ଓ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସେ ମୁଣ୍ଡ ପୁରାଇ ଏକପ୍ରକାର ସର୍ବେସର୍ବା ହୋଇଗଲେ। କେନ୍ଦ୍ରଠାରୁ ଅପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ସହଯୋଗ ପାଇ ଆଉ ଚିରାଚରିତ ଶୁଆ ଘୋଷିଲା ପରି "କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅବହେଳା" ବାଣୀ ଆଉ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶୁଣାଇବା ସମ୍ଭବ ନୁହଁ। କାରଣ କେନ୍ଦ୍ରରେ ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦିଙ୍କ ସରକାର ସମୟରେ ଓଡ଼ିଶା ଅପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଓ ଆଶାତୀତ ଅନୁଦାନ, ସହଯୋଗ ଓ ପ୍ରକଳ୍ପ ପାଇଛି, ପାଉଛି ଓ ପାଇବ ମଧ୍ୟ। ଓଡ଼ିଶାକୁ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦି କେଉଁ ପ୍ରକାର ଓ କିଭଳି ଭଲ ପାଆନ୍ତି ତାର ପ୍ରମାଣର ତାଲିକା ଓଡ଼ିଶାବାସୀଙ୍କୁ ବେଶ୍ ଜଣା। ତେଣୁ ଏକ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ଓଡ଼ିଶାର ଶାସନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଇଁ ସ୍ୱାଭିମାନର ସହ ବଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ଜନମତକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେବା ସହ ଏକ ନୂଆ ଓଡ଼ିଶା ଗଠନରେ ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କର ଯେଉଁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୂମିକା ରହିଛି ତାହା ପାଳନ କରିବା ଅତ୍ୟନ୍ତ ବାଞ୍ଛନୀୟ।

ବରଦା, ବାଲିଚନ୍ଦ୍ରପୁର, ଯାଜପୁର
ଦୂରଭାଷ : ୮୮୯୫୨୯୬୧୬୭

ଅଭିଶପ୍ତ ଜୀବନ

ପଙ୍କଜ କୁମାର ପାଣିଗ୍ରାହୀ

ମଣିଷକୁ ପ୍ରକୃତି ଯାହା କରିଛି ସେଥିରୁ ବ୍ୟତିକ୍ରମ ଜୀବନ ବଂଚିବା ଅଭିଶପ୍ତ ଜୀବନ ।

ବ୍ୟତିକ୍ରମ ହୁଏ କାହିଁକି ଏବଂ ତା ପାଇଁ ମଣିଷ ନିଜେ ଦାୟୀ ନା ଜନ୍ମଦାତ୍ରୀ ପ୍ରକୃତି ? ବିଚାର କରିବା...

ନିଜର ଜନ୍ମ ଓ ଜୀବନ ରହସ୍ୟ ବୁଝିବାରେ ଅକ୍ଷମ ମଣିଷ, ସମୟ ସ୍ରୋତରେ ନିଜକୁ ପରିଚାଳିତ କରୁଥିବା ଶୈକ୍ଷିକ ଜୀବନଧାରଣ ଶୈଳୀରେ ନିମଗ୍ନ ଆଜିର ସାଧାରଣ ଲୋକେ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ମଣିଷ ଜୀବନର ପ୍ରାକୃତିକ ଉପଲବ୍ଧି । ଜୀବନକୁ ଏକ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତିତ ଢଙ୍ଗରେ ଅନୁଭବ କରିବା ସାଧାରଣ ମଣିଷର ନିଜସ୍ୱ ଅନୁଭୂତି କିମ୍ବା ସ୍ୱଜ୍ଞାନ ଜନିତ ଭାବଧାରା ନୁହେଁ। ମଣିଷର ଜ୍ଞାନ ସୃଷ୍ଟି ହେବା ସମୟରୁ ଏହା ଏକ ସାମାଜିକ ଶୈକ୍ଷିକ ଚରିତ୍ର ଭାବେ ପ୍ରଚଳିତ ହୋଇ ଆସୁଅଛି ଯାହା ସମଗ୍ର ଜନମାନସକୁ ଅସନ୍ତୁଳିତ, ଆନ୍ଦୋଳିତ କରି ରଖିଛି ଅଦ୍ୟାବଧି। ସାଧାରଣ ମଣିଷ ସମୂହଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେତେକ ପ୍ରାକୃତିକ ବିଚକ୍ଷଣ ଚତୁର ମଣିଷଙ୍କ ଜନ୍ମ ରହସ୍ୟ ବିଷୟରେ ମଧ ବୁଝିଛନ୍ତି କେତେଜଣ ଯେ ତାକୁ ସମୀକ୍ଷା କରି ସାର୍ବଜନୀନ କରିହେବ ?! ମଣିଷ ସବୁବେଳେ ନିଜକୁ ଅନ୍ୟ ସହିତ ତୁଳନାତ୍ମକ ବିଚାର ରଖି ଯାହା ସବୁ କରି ଚାଲିଛି ସେଗୁଡିକର ଉପଯୁକ୍ତ ସମୀକ୍ଷା ଜ୍ଞାନ ରହିତ ସାଧାରଣ ମଣିଷଙ୍କ ଜୀବନ ଶୈଳୀ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଅଭିଶପ୍ତ ଜୀବନ ଭଳି ବଂଚୁଥିବା ଜାଣିହେବ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଅନୁଧ୍ୟାନ କଲେ। ଜୀବନର ପ୍ରକୃତ ସୁଖ ଅନୁଭବ ଏକ ଅସୀମୀଚୀନ ବିଷୟରେ ରହିଯାଇଛି ମଣିଷ ମନରେ ଯାହାର କୌଣସି ବ୍ୟବଛେଦ ନାହିଁ କିମ୍ବା ପ୍ରକୃତ ବିଶ୍ଳେଷଣ ନାହିଁ କେଉଁଠାରେ । କେବଳ ସ୍ୱାର୍ଥାନ୍ଧଙ୍କ ପ୍ରରୋଚନାରେ ନିର୍ବୋଧଙ୍କ ଜୀବନ ବଂଚିବା ଶୈଳୀରେ ପରିଚାଳିତ ଆଜିର ସମାଜରେ ସାଧାରଣ ମଣିଷଙ୍କ ଅସହ୍ୟ ଯନ୍ତ୍ରଣାର ଉପଶମ ହେବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଦିନକୁ ଦିନ ଜଟିଳ ପରିସ୍ଥିତି ଆଡ଼କୁ ମୁହାଁଉଥିବା ମଣିଷ ଜୀବନରେ ଶାନ୍ତି ଅନୁଭବ ହେବ କିପରି ଏବଂ କେବେ ?! ଏକ ପ୍ରଶ୍ନବାଚୀ ହୋଇ ରହିଯାଇଅଛି ସମସ୍ତଙ୍କ ମନରେ ଅଦ୍ୟାବଧି.....

ଅଭିଶପ୍ତ ଜୀବନ ଅର୍ଥ କ'ଣ ?? ପୌରାଣିକ ଚେତନାରେ ଆଧାରିତ କେତେକ ବିଷୟରେ ମୁନି, ଋଷିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଭିଶାପ ଦିଆଯାଉଥିବା ବର୍ଣ୍ଣନା ପ୍ରାୟତଃ ସମସ୍ତେ ଜାଣିଥିବେ । କୌଣସି ଅକର୍ତ୍ତବ୍ୟ କଲେ ସେମାନେ ଅଭିଶାପ ଦେଇ କୁସଂସ୍କାରୀକୁ ଦଣ୍ଡିତ କରୁଥିବା ଆମେ ଶୁଣିଛେ । ଅର୍ଥାତ ଜଣେ ମଣିଷ ଯଦି କୌଣସି ଅମାନବୀୟ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟକୁ ଆଘାତ କରିବା ଭଳି କାର୍ଯ୍ୟ କରେ ତାହେଲେ ତାକୁ ଅଭିଶାପ ଦିଆଯାଉଥିଲା ଯାହା ସେହି ମଣିଷ ପାଇଁ ଏକ କଠୋର ପରିସ୍ଥିତି ସୃଷ୍ଟି କରୁଥିବା କୁହାଯାଏ। ଆଜିର ମଣିଷ କିନ୍ତୁ କାହାଠାରୁ ଅଭିଶାପ ପାଉଛି ଅଥବା ଅଭିଶପ୍ତ ଜୀବନ ବିତାଉଛି ବୋଲି କହିବାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ କ'ଣ ? ବିଚାର କରି ଦେଖିବା...

ଆଜି ଆଉ ମୁନି, ଋଷି ନାହାନ୍ତି କିମ୍ବା ସେହିଭଳି କୌଣସି ପରିସ୍ଥିତି ସୃଷ୍ଟି ହେଉନାହିଁ ଯାହା ପୁରାଣରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ। ମଣିଷ କିନ୍ତୁ ସେହି ମୁନି, ଋଷିଙ୍କ ଅଭିଶାପ ଠାରୁ ଆହୁରି କଠୋର ପରିସ୍ଥିତିର ସାମ୍ନା କରି ବଂଚୁଛି ଯାହା ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ବ୍ୟାପକ କଷ୍ଟକର ହୋଇପଡୁଛି। ହେଲେ ମଣିଷର ଦୁଃଖ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ପାଇଁ ଦାୟୀ କିଏ ? ଜନ୍ମଦାତ୍ରୀ ପ୍ରକୃତି ସେହିଭଳି କୌଣସି ହିଂସାତ୍ମକ ପରିବେଶ ସୃଷ୍ଟି କରୁଛି ନା କୌଣସି ସାମାଜିକ ସଂଯୋଜିତ କାରଣରୁ ମଣିଷ ଦୁଃଖ ପାଉଛି ବା ସୁଖର ଅନୁଭବ କରିପାରୁ ନାହିଁ ?! ବାସ୍ତବିକ ଦେଖିବାକୁ ଗଲେ ସେମିତି କୌଣସି ପ୍ରାକୃତିକ ପରିବେଶ ଅପେକ୍ଷା ମଣିଷର ନିଜସ୍ୱ କର୍ମରୁ ହିଁ ସୁଖ, ଦୁଃଖର ଅନୁଭବ ହୋଇଥାଏ ଯାହା ହୁଏତ ମଣିଷ ସଠିକ୍ ରୂପେ ଆକଳନ, ସମୀକ୍ଷା କରିପାରୁନାହିଁ । ସେହି କାରଣରୁ ଅନେକ ସମୟରେ ମଣିଷ କୌଣସି ସାମାଜିକ ସଂଯୋଜିତ କୃତ୍ରିମ ସୁଖକୁ ହିଁ ପ୍ରକୃତ ସୁଖ ବୋଲି ବିଚାରି ନିଜର ଜନ୍ମ ତଥା ମଣିଷ ଜୀବନର ପ୍ରକୃତ ସୁଖ ଅନୁଭବ କରିବାରେ ଅକ୍ଷମ ରହୁଥିବା ଜାଣିହେବ ଅନୁଧ୍ୟାନ କଲେ ।

ନିଜସ୍ୱ ଅନ୍ତର୍ଜ୍ଞାନ ତଥା ବିବେକ ଚାଳିତ ଜୀବନଧାରା ମଣିଷକୁ ସତ୍ୟ / ଅସତ୍ୟର ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ । ଅନ୍ୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି କିମ୍ବା କାହାକୁ ଅନୁସରଣ / ଅନୁକରଣ କରି ନିଜର ଜୀବନପଥ ଅତିକ୍ରମ କରୁଥିବା ମଣିଷକୁ ଲୁଣ୍ଠିତ / ପ୍ରତାରିତ ହେବାକୁ ପଡିବ ନିଶ୍ଚୟ। କାରଣ ଯଦି ଆମେ ଆଜି ସମୟର ପରିପାର୍ଶ୍ୱିକ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବା ତାହେଲେ କିଂଚିତ ବୁଝିହେବ ଯେ ଆଜି ଆମେ ଯାହାସବୁ ଶିକ୍ଷା / ପ୍ରେରଣା ପାଉଛେ ସେସବୁ ଗୁଡିକ କେବଳ ବ୍ୟବସାୟ ଭିତ୍ତିକ ପ୍ରଚାର, ପ୍ରସାର ବ୍ୟତୀତ ଜଣେ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କୁ କୌଣସି ମତେ ସାହାଯ୍ୟ, ସହାନୁଭୂତି କିମ୍ବା ଦୟା, ପ୍ରେମର ଭାବ ରଖି କୌଣସି ବିଷୟ / ବସ୍ତୁ ପ୍ରଦାନ କରିନଥାନ୍ତି । ଏମିତିକି ଯାହାଙ୍କୁ ଧର୍ମଗୁରୁ କିମ୍ବା ଯୋଗଗୁରୁ ବୋଲି ମଣିଷ ଗ୍ରହଣ କରିଥାଏ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ବ୍ୟାପାରୀ ଯାହାଙ୍କ ଧନରାଶିର ଅଭିବୃଦ୍ଧି ବ୍ୟାଖ୍ୟା କଲେ ହୁଏତ ଆମର ଚେତା ହଜିଯିବ ! କାରଣ କିଛି ଦିନ ତଳର ଜଣେ ସାଧାରଣ ଭିକାରି ସ୍ତରର ମଣିଷ ଆଜି ନିଜକୁ ନିଜେ ଜଣେ ଧର୍ମଗୁରୁ କିମ୍ବା ଯୋଗଗୁରୁ ସାଜି ଖୁବ୍ କମ୍ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ହଜାର ହଜାର କୋଟି ଟଙ୍କାର ମାଲିକ ହୋଇ ପାରୁଥିବା ନମୁନା ଗୁଡ଼ିଏ କିଛି କମ୍ ଦେଖିବାକୁ ମିଳନ୍ତି ନାହିଁ ଆମ ଦେଶରେ ଯାହାର ବିଶେଷ ବିଶ୍ଳେଷଣ କରାନଗଲେ ମଧ ପ୍ରାୟତଃ ସମସ୍ତେ ବୁଝି ପାରୁଥିବେ।

ଏମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ସମାଜକୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରେରଣାଦାୟୀ ରହିଥାନ୍ତି କେତେକ ଚିକିତ୍ସା କ୍ଷେତ୍ରର ମଣିଷ, ବ୍ୟବସାୟୀ, ରାଜନେତା ତଥା ଆହୁରି ଅନେକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଯେଉଁମାନେ ଅହରହ ସେମାନଙ୍କ ବଡ଼ିମା ପ୍ରଦର୍ଶନ ପୂର୍ବକ କେବଳ ବ୍ୟବସାୟ ଭିତ୍ତିକ ଷଡ଼ଯାନ୍ତ୍ରୀକ ପ୍ରରୋଚନା ବିତରଣ କରି ସମାଜରେ ନିଜର ପତିଆରା ବିସ୍ତାର କରିବା ସହିତ ଆର୍ଥିକ ସମ୍ଭାର ଅଭିବୃଦ୍ଧି ଲକ୍ଷ ରଖି ଅନେକ ସମୟରେ ମତିଭ୍ରମ କରିଥାନ୍ତି ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କ । ସେହି କୁଚକ୍ରରେ ପଡି ସାଧାରଣ ମଣିଷଟିଏ ନିଜର ହାଡଭଙ୍ଗା ପାରିଶ୍ରମିକରୁ ଅଧିକାଂଶ ଭାଗ ବ୍ୟୟ, ବିତରଣ କରିଥାନ୍ତି ଏହି ବ୍ୟବସାୟ ଚିନ୍ତାଧାରା ସଂଶ୍ଳିଷ୍ଟ ଗୋଷ୍ଠୀ ମାନଙ୍କୁ ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ସବୁବେଳେ ସତ୍ୟର ପଥ ଖୋଜିବାରେ ବାଧକ ହୋଇ ରହିଯାଏ ଜୀବନ ସାରା। ଏହି କ୍ରମରେ ଜଣେ ସାଧାରଣ ନିର୍ବୋଧ ମଣିଷ ଯେ ନିଜକୁ ଅସନ୍ତୁଳିତ ଅବସ୍ଥାରେ ରଖି ଜୀବନ ଅତିବାହିତ କରିବାକୁ ପଡିଥାଏ ଜୀବନ ସାରା । ଏହାହିଁ ଅଭିଶପ୍ତ ଜୀବନ ଯାହାକୁ ମଣିଷ ସମୟ ପାଏନାହିଁ ସମୀକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଏବଂ ସେତିକି ସଚେତନତା ସୃଷ୍ଟି କରିପାରେ ନାହିଁ ନିଜକୁ ସମ୍ଭାଳିବା ପାଇଁ ସାରା ଜୀବନ ଯାହାଦ୍ୱାରା ଗୋଟିଏ ଅଭିଶପ୍ତ ଜୀବନ ବଂଚିବା ଭଳି ଜୀବନ ଶେଷ କରିବାକୁ ପଡିଥାଏ ସାଧାରଣ ମଣିଷ ମାନଙ୍କୁ ଯାହା ମନରେ ଛନ୍ଦ, କପଟ, ଈର୍ଷା, ଦ୍ୱେଷ ଆଦି ଲକ୍ଷଣ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇପାରେ ନାହିଁ ଯାହା ଆଜି ସମୟର ପରିସ୍ଥିତି, ପରିବେଶ ଆଚ୍ଛାଦିତ କରି ରଖିଛି ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ।

କୁଚକ୍ରୀଙ୍କ ସମୟ ଚକ୍ରରେ ନିଜକୁ ସମ୍ଭାଳି କରି ଆମେ ଜୀବନରେ ସୁଖ ଆଶା କରିବା ଏକ ଅଲୌକିକ ବିଷୟ ମଧ୍ୟରେ ସମାହିତ ଆଜିସମୟରେ ଯାହାକୁ ବ୍ୟବଛେଦ କରିବା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜଟିଳ ବିଷୟ ଜଣେ ସାଧାରଣ ମଣିଷ ପାଖରେ । କାରଣ ବ୍ୟାପକ ଦିଗରେ ସେମାନଙ୍କ ଚକ୍ରାନ୍ତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ମଣିଷ ମସ୍ତିଷ୍କକୁ ଆଚ୍ଛାଦିତ କରି ରଖିଛି ଯାହାର ପରିଣାମ ସ୍ୱରୂପ ସମସ୍ତ ମିଥ୍ୟାକୁ କେବଳ ସତ୍ୟ ବୋଲି ବିବେଚନା/ ଅଧିଗ୍ରହଣ କରିଥାନ୍ତି ସାଧାରଣ ନିର୍ବୋଧ, ନିଚ୍ଛନ୍ଦ ମଣିଷ ସମୂହ । ଗୋଟିଏ ଦିଗରେ ସେମାନଙ୍କୁ ମାନସିକ ସ୍ତରରେ ଦୁର୍ବଳ ତଥା ବିଚଳିତ କରି ମଣିଷ ଜୀବନର ପ୍ରାକୃତିକ ଆନନ୍ଦ ଉପଭୋଗରୁ ନିବୃତ୍ତ ରଖିବା ସହିତ ଲୋକଙ୍କ ପାରିଶ୍ରମିକକୁ ଲୁଟି ସେମାନଙ୍କ ସାମାଜିକ ତଥା ପାରିବାରିକ କ୍ଳେଷକୁ ଗଭୀର କରି ନିଜର ସ୍ୱାର୍ଥ ହାସଲ କରି ନିଜକୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରିବା ଲକ୍ଷ ରଖିଥିବା ହାତଗଣତି କେତେକ କୁଚକ୍ରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଜି ସମଗ୍ର ମାନବ ସମାଜ ଏକ ଅଭିଶପ୍ତ ଜୀବନ ବଂଚୁଛନ୍ତି କେମିତି ଏବଂ କାହିଁକି ମଧ ବିଚାର, ବିଶ୍ଳେଷଣ ନାହିଁ କାହାରି ପାଖରେ । କେବଳ ମିଥ୍ୟା ପ୍ରରୋଚନାରେ ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନକୁ ସରଳ ସୁନ୍ଦର କରିବାର ମଧୁର ବାଣୀ ପ୍ରଦାନ କରି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବାସ୍ତବରେ ଦୁଖୀ କରି ରଖାଯାଇଥିବା ଅନୁଭବ ମଧ କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ କେହି। ଏସବୁ କୌଣସି ମୁନି ଋଷିଙ୍କ ଅଭିଶାପ ନୁହେଁ କି ଜନ୍ମଦାତ୍ରୀ ପ୍ରକୃତିର ପ୍ରକୋପ ନୁହେଁ ବରଂ ମଣିଷର ନିଜସ୍ୱ ଅଜ୍ଞାନତା / ସଂକୁଚିତ ବିଚାରଧାରା ଜନିତ ମାତ୍ର। ତେଣୁ ସବୁ ମଣିଷ ଯେତେଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାହାକୁ ଅନୁସରଣ / ଅନୁକରଣ ନକରି କେବଳ ନିଜସ୍ୱ ଜ୍ଞାନ / ବିଚାରଧାରାରେ ବଂଚିବା ନଶିଖିବେ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଣିଷ ଏମିତି ଅଭିଶପ୍ତ ଜୀବନ ବଂଚିବାକୁ ହିଁ ପଡିବ ବୋଲି ଆମର ବିଚାରରେ ଆପଣଙ୍କ ଅନୁଭବ କ'ଣ...??!

ସୋସିଆଲ ଫୋରମ (ଭାରତ)
ଛତ୍ରପୁର, ଗାମ-୭୬୧୦୨୦
ଦୂରଭାଷ.: ୯୪୩୭୩୨୪୯୧୭.

ସଂସାରେ ଥିବା ଯେତେ ଦିନ....

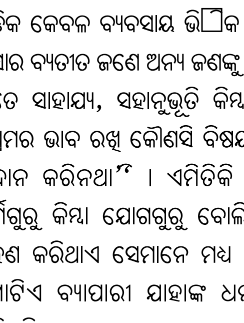

ରାମଚନ୍ଦ୍ର ପାତ୍ର

ଭାଗବତରେ ଏକ ଧାଡ଼ି ଏବେ ମନେପଡ଼ିଯାଉଛି – 'ସଂସାରେ ଥିବା ଯେତେ ଦିନ, ଆନନ୍ଦରେ ବିତୁଥିବା ଦିନ'। ଆଜିର ଧାଁ ଧଉଡ଼ ବସ୍ତୁସର୍ବସ୍ୱ ସମୟରେ ସତରେ କଣ ଆମ୍ଭେମାନେ ସଂସାରରେ ଆନନ୍ଦରେ ରହି ପାରୁଛେ ? କିଛିଦିନ ତଳେ ସୁଦୂର କଟକରୁ ମୋ ମାଟ୍ରିକ ବ୍ୟାଚମେଣ୍ଟ ଅନୁପମାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ ସୁଶାନ୍ତ ଭାଇ ଆମ ବାଲିଗୁଡ଼ା ଆସିଥିଲେ। ସପରିବାର ସେ ଆସିଥିଲେ। ତାଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ବର୍ଷ ଭିତରେ ଚାରି ଚାରି ଥର ଏହି ବାଲିଗୁଡ଼ାରେ ଭେଟିବାର ସୁଯୋଗ ପାଇଛି। ତାଙ୍କ ସହିତ ଭଲ ଭାବେ ମିଶିଛି ମଧ୍ୟ। ସେ ମୋ କ୍ଲାସମେଟ ନୁହଁନ୍ତି କି ମୋର କୌଣସି ପୂର୍ବ ପରିଚିତ ନଥିଲେ। ତାଙ୍କ ଗୋଟିଏ କଥା ମୋତେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଖୁସି ଦେଇଥିଲା। ତାହାଥିଲା ତାଙ୍କ କହିବା ମୁତାବକ 'ମୁଁ ସଂସାରରେ ଜଣେ ଖୁସିରେ ରହୁଥିବା ଲୋକ'। କଥାଟି ମୋତେ ଆଦୌ ସହଜ ଲାଗିନଥିଲା। ବୃତ୍ତିଗତ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସେ ଜଣେ ସାମ୍ବାଦିକ ଓ ଆଇନଜୀବୀ ମଧ୍ୟ। ଏପରି ବୃତ୍ତିରେ ତଥାକଥିତ ସମାଜରେ ଜଣେ ଧର୍ଣ୍ଣାଢ଼୍ୟ, ବାହୁବଳୀ ଓ ପ୍ରତିପତ୍ତିଶାଳୀ ନ ହୋଇ ମଧ୍ୟ ସାଧାରଣ ଜୀବନରେ ଖୁସିରେ ଜୀବନ ବିତାଇବା ଏକ କମ ବଡ଼ କଥାନୁହେଁ। ବାଲିଗୁଡ଼ା ସହରରେ ଆମର ଏକ ସର୍ବବୃହତ୍ତ ଯୌଥ ପରିବାର। ଆମେ ସବୁ ଭାଇମାନେ ବ୍ୟବସାୟ ସହ ସମ୍ପୃକ୍ତ। ମୋର ବାଲିଗୁଡ଼ାରେ ଦୁଇଜଣ ବନ୍ଧୁ ବିଚିତ୍ରାନନ୍ଦ ଡାକନାମ ଟୁନା ହୋଟେଲ ବ୍ୟବସାୟରେ ବେଶ ସଫଳ ଏବଂ ଆଉ ଜଣେ ବନ୍ଧୁ ରାଜକିଶୋର ଜଣେ ଲୋକପ୍ରିୟ ଓ ଉଦ୍ୟୋଗୀ ଚାଷୀ ଭାବେ ମଧ୍ୟ ସଫଳ। ଆମ୍ଭେମାନେ ଜୀବନରେ ଖୁସିକୁ ଅନୁଭବ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ସୁଶାନ୍ତ ଭାଇଙ୍କ କଥାଟି ମନେ ପକାଇ ଦେଉ। ବାଲିଗୁଡ଼ାରେ ସେ ଆସିବା ଭିତରେ ଏହି କିଛିଦିନ ତଳେ ଏକ ଛୋଟକାଟିଆ ବନ୍ଧୁ ମିଳନ କରିଥିଲୁ। କିଛି ସାଙ୍ଗ ରାଜକିଶୋରର ଫାର୍ମା ହାଉସରେ ଭୋଜି ଭିତରେ ପୁରୁଣା ଦିନର ସମ୍ପର୍କକୁ ସବୁ ଖୋଜିଥିଲୁ। ଖୁସି ପାଇବା ଓ ଆନନ୍ଦରେ ରହିବା ଆଜିର ସମୟରେ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ଭାବେ ଏକ ବିରାଟ ବଡ଼ ଆହ୍ୱାନ। ପ୍ରତିଦିନ, ପ୍ରତିମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଆମ ତେଲ ଲୁଣର ସଂସାର ଆଉ ବୃତ୍ତିଗତ ଜୀବନକୁ ନେଇ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ଭାବେ ବ୍ୟସ୍ତ ରହିଥାଉ। ପରିବାରରେ ଦାୟିତ୍ୱର ବ୍ୟବସ୍ଥା ସେପଟେ ବୃତ୍ତିଗତ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଧାଁ ଧଉଡ ଆଉ ଚାପ ଏସବୁ ଭିତରେ ଖୁସି ଓ ଶାନ୍ତି ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ଭାବେ ଏକ ବହୁତ ବଡ଼ ପ୍ରାପ୍ତି। ଅନେକ ଭାବୁଥିବେ ଏ ସମାଜରେ ଯେଉଁମାନେ ତଥା କଥିତ ଭାବେ ଅଜସ୍ର ସମ୍ପତ୍ତିର ମାଳିକ ପ୍ରଭୁତ କ୍ଷମତାର ଡୋରି ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଥାଏ ତାଙ୍କ ପାଖରେ, ବାହୁବଳ ବେଶ ସଶକ୍ତ ଥାଏ। ଏ ସବୁ କିନ୍ତୁ ଖୁସି ପାଇଁ ଯଥାର୍ଥ ହୋଇନଥାଏ। କଟକରୁ ବାଲିଗୁଡ଼ା ଗୋଟିଏ ବର୍ଷ ଭିତରେ ଚାରି ଚାରି ଥର ଏକ ପରିବାର ଆତ୍ମୀୟ ମାନଙ୍କ ସହିତ ସମୟ କାଟିବା ପାଇଁ ସମୟ ଆଉ ଅର୍ଥ ଏ ଦୁଇଟିକୁ ଖର୍ଚ୍ଚ କରି ଜୀବନରେ ଆନନ୍ଦ ଓ ଖୁସିକୁ ବଢ଼ାଇବା ପାଇଁ ପହଞ୍ଚିଥାନ୍ତି। ଅଥଚ ଖୁସି ଓ ଆନନ୍ଦ ପାଇବା ପାଇଁ କିଏ ଦେବାଳୟକୁ ବାଛନ୍ତି କିଏ ନିରବ ଶାନ୍ତ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ବାଛନ୍ତି କିଏ ବିଦେଶଗସ୍ତ କରନ୍ତି ଆଉ କିଏ ପରିବାରକୁ ନେଇ ସମୟ କାଟିବାକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଅନ୍ତି। ଏହି ସବା ପଛ ଚେତନା ଭିତରେ ଜୀବନର ଏକ ତତ୍ତ୍ୱ ଭାବେ ସମ୍ଭବତଃ ସୁଶାନ୍ତ ଭାଇ ଏହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି। ଆମ ପାଠପଢ଼ା ସମୟରେ ଭିତରେ ମୋର ଅନେକ ବନ୍ଧୁ ଓ ବାନ୍ଧବୀ ଜୀବନରେ କିଏ ସଫଳତା ପାଇଛନ୍ତି ଆଉ କିଏ ସଫଳତା ଭିତରେ ବି ବିଫଳତାର ସ୍ୱାଦ ଚାଖିଛନ୍ତି। ଜୀବନ ନାଟକରେ ସମସ୍ତେ ଯେ ବେଶ ନିଖୁଣ ଭାବରେ ଅଭିନୟ କରିପାରିବେ ତାହା ଏ ସଂସାର ଯିଏ ତିଆରି କରିଛନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ହିଁ ଜଣା। କିନ୍ତୁ ପ୍ରତିପତ୍ତି, ଅର୍ଥ, ବାହୁବଳ ଏ ସବୁକୁ ପଛେଇ ଦେଇ ଜୀବନରେ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ଖୁସି ଓ ସୁଖକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଉଥିବା ଆମ ସମୟରେ କେତେ ଜଣ ଛାତିରେ ହାତ ରଖି କହିପାରିବେ ? ଲୋକଙ୍କ ପାଖରେ ପଇସା ଅଛି, ଗାଡ଼ି, ଘୋଡ଼ା, ସୁନା, କ୍ଷମତା, ଉଚ୍ଚପଦବୀ, ବଂଶ ମର୍ଯ୍ୟାଦା, ବିଶାଳ ବନ୍ଧୁ ପରିଜନ ସବୁ କିଛି ଥାଏ ହେଲେ ସେମାନେ ଶାନ୍ତି ପାଇପାରିନଥାନ୍ତି। ଅସଲରେ ଶାନ୍ତି ପାଇବା ପାଇଁ ହେଲେ ମନକୁ ବେଶ ନିର୍ମଳ ଆଉ ଖୋଲା ରଖିବାକୁ ପଡ଼ିବ। ଭାବପ୍ରବଣତା ଅନେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆମ ମାନଙ୍କୁ ଭୁଲ ଚିତ୍ର ଦେଖାଇଥାଏ। ଜୀବନରେ ସବୁକିଛି ଯାହା ଦେଖୁ ତାହା ପଛପଟ ଅନେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସତ ହୋଇନଥାଏ। ସେଇଥିପାଇଁ କଥାରେ ଥାଏ ସବୁ ଚକ ଚକ କରୁଥିବା ଜିନିଷ ସୁନା ହୋଇନଥାଏ। ଜୀବନ ଯାତ୍ରା ପଥରେ ଆହ୍ୱାନ ବହୁତ ଆସିଥାଏ। ଝଡ଼ ମରିଚିକା, ଜୁଆର ଆଉ ଭଟ୍ଟା ଏସବୁକୁ ନେଇ ହିଁ ଜୀବନ। କିନ୍ତୁ ଆମ ମାନଙ୍କର କହିବାକଥା ଓ କରିବା କଥା ଗୋଟିଏ ହେବା ଉଚିତ। ଏକ ସଫେଦ ମନରେ ପରିବାରଟି ସଫେଦ ହୋଇପାରିବ, ପରିବାରଟି ସଫେଦ ହେଲେ ସମାଜ ଏବଂ ସମଗ୍ର ବାତାବରଣ ଆନନ୍ଦମୟ ହୋଇପାରିବ। ସୁଖ ଓ ଶାନ୍ତି ପାଇବା ପାଇଁ ଜୀବନର ଏହି ଆନନ୍ଦ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଭଲ ଜୀବନର ରାସ୍ତା ଦେଖାଉ।

ବାଲିଗୁଡ଼ା, କନ୍ଧମାଳ,
ଦୂରଭାଷ : ୯୪୩୭୨୪୨୩୦୦